

AMERIKANSKI SLOVENEK.

28. števil.

Tower, Minn., 1. julija, 1892.

Letnik I.

Četrty julij in ss. brata Ciril in Metod.

Nasili drugi z križem robstva se verige.
Vidva — ljubezni sveta veta.
V deseti križ, v lovič lajše.
Navdihnene z nobes. Oregorij.

Četrty julij bode ameriškanskim Slovence dvojni praznik. Obhajali bodemo 116. obletnico razglasenja svobode in neodvisnosti „Velike Republike“ in ob enem praznovali delopust slavnih solunskih bratov ss. Cirila in Metoda. George Washington je pred 116 leti zagotovil državno svobodo in blagostanje vsem, katerim je evropsko samostilstvo pustilo dovolj sredstev, da si kupijo vojni listek do nas. Svetubrata Ciril in Metod pa sta nam prinesla pred 1000 leti ono svobodo, katero pozna le oni, katerim je vera Solunskih bratov zvezda vodnica njihovega življenja. Lahko bi se dalo današnji dan govoriti o državni svobodi, katero uživamo, o blagostanju in svetni sreči, kateri je ona podlaga, o čudoviti bujnosti naroda, ki se v njenih žarkih razvija, da ne bi se usiljevalo pomilovanje do bratov onstran morja, katerim izza Samovih časov žarek svobode se ni posijal.

Po naših gričih in gajih žre nocoj prost narod kresove in se raduje svoje svobode, a narod slovenski knji nocoj kresove in se raduje v spominu svetnikov, ki sta mu prinesla duševno svobodo otrok božjih. Res, da v lepi Sloveniji tujec gospodari in da je celo treba dovoljenja „z višjega mesta“, da smejo zapaliti gromada slovanskima blagovestnikoma na čast, vendar narod slovenski je prost narod poleg Gospodovih besed: „Kateraga bom oprostil, bo v resnici prost.“

Ss. Ciril in Metod oprostila sta slovenski narod. Naši pradedje so bili pagani, a le — ker niso boljega vedeli. Oni so imeli v obilni meri onih naravnih darov, kateri se sedaj dičijo njih potomce mej vsemi narodi — dar hitrega spoznavanja, dar trdne volje, in kar je še boljše, dar dobre volje. Njih je bilo trdo kot kamen narobe proti hinavščini, krivici in vsi nizkosti, a v pogibalo se je kot vošek vsemu odkritosrečnemu, pravega in dobrega. Svetnika je torej bilo treba za spreobrnitev Slovence in svetnika mu je nebo poslalo.

Sv. Ciril in Metod sta prva mej onimi velikimi možmi, ki so od časa do časa vstali mej slovenskim narodom, — možje velikega razuma in velikoga srca, ki so velika podjetja v svojem razumu spočeli in jih izpeljali, možje, kakersnih čedenjšji vek niti ne pozna niti ne razume. Onadva nista izmej tistih velikanov, katerih življenjepisi bi se na kratko dal izraziti: „rojeni so bili, veliko prahu so vzdignili in umrli“. Pred njima je ležala slovenska dežela z svojimi pagan-skimi svetišči in gaji, nad njo je visela železna nemška roka. Nemški velikaši so se vedli, kakor bi imeli katoliško vero v zakupu; vrivali so Slovence z pravo vero neprav jezik in so ga tako napolnili z sovraštvom do tujščine, z

predsedki do vere. Nemski vladiki so v svojih področjih bili pripravljeni zatreti vsako gibanje, katero bi se ne skladalo z starimi tradicijami. Z Rimom sveta brata nista bila v tako neposredni zvezi kot nemski vladiki in vrhu vsega tega bila sta Balkanska sinova tujca v deželi. Dovolj vzroka, da bi tudi najhrabrejšemu srce upadlo. A ne sv. Cirilu in Metodu. Njihov velik duh, je umel slovenski narod, kot malokdo ali nihče odsihdob. Gorostasne ideje razvile so se v njih glavi, katere so na mah prečrtale ves tujcev proračun, ideje — v nasprotju ob jednom z duhom časa in tradicijami stoletij: „Pridobite cel slovenski narod za Kristusa oznanovaje mu evangelij ljubezni v mili materinščini.“

In Sloven je Kristusova usmenitka po njuni ljubezni spoznal, in sprejel je krščansko vero, ne prisiljen ampak iz prepričanja in jo ohranil kot svoj najdražji zaklad skozi tisoč let. Ostal je je zvest za časa „deformacije“, ostal je bo tudi zvest navzlic naporom moderne nemške in srednjeveške ruske ideje, ki si mej Slovenci iščete prozelitov.

Duh sv. Cirila in Metoda ni z njima umrl. Slovenija redila je v teku stoletij lepo število neodvisnih in poštenih mož, polnih duha slovenskih blagovestnikov. Te je narod ljubil, na teh visi tudi danes z vsem svojim srcem, — kakor se je nekdanj oklepal sv. solunskih bratov. A kakor nekdanj tujci niso umeli ss. Cirila in Metoda, tako so tudi sedaj mej Slovenci tesnosrčnosti, ki teh mož ne umejo, dasi i sami prisegajo na Ciril in Metodovo zastavo.

A mi, Ameriškanski Slovenci? Sveta brata Ciril in Metod nista nebržna, kako se nam godi. I naša vera je sad mogočnega drevesa, katerega sta ona mej nami zasadila. Upajmo, da posljeta delavcev svojega duha v ta del svojega vinograda svežih močij, katerih edini smoter bo, delovati za blagor svojih rojakov. Svetnikov nam je treba, kakor sta bila prva slovenska blagovestnika, neodvisnih, nesebičnih, poštenih, velikosrčnih, polnih krščanske ljubezni do Boga in brata, ki bi se ne strašili niti revščine niti truda, niti nasprotne kritike. Tacihi dobrih ljudi nam nebo vsako stletje ne dodeli veliko, a vendar oni, koje nam dodeli, so električna iskra, ki prešine vse, z katerimi pridejo v dotiko.

Spomin sv. Cirila in Metoda je svetinja, katero smo prinesli iz stare domovine z namenom, da jo hranimo v večni spomin. Naše prvo društvo je bilo krščeno na blagovestnikov imeni; nja svetek praznujemo s posebno slovesnostjo, naš prvi ameriškanski slovenski list izhaja pod njegovimi auspicijani (in sv. brata bi tudi najbrže izdajala kak katoliški list, če bi danes živela), njihov spomin nam je vedno drag.

Prosimo jih torej, naj nas zastopata pred Vladarjem sveta, kakor sta naše zatirane pradede zastopala pred njegovim namestnikom na zemlji. Kakor sta nam

pred 10. stoletji poslala iz Rima eno slovensko pismo v znamenje ljubezni, katero sta gojila za naše očete, tako naj nam danes dodelita jedno srce in jedno voljo, katere se ne omejuje na „mene in moje“, ampak z enako ljubeznijo objema vse človeštvo.

Amerikanske novice.

(Merriam Park, Minn.) Šolske poskušnje so bile tu končane v sredo, dne 23. junija. V prvi vrsti so se odlikovali naši slovenski dijaki. Večina jih ostane čez počitnice v semenišču; g. M. Bilban odide na počitnice v Perham, kjer je popreje učiteljeval nekaj let, a g. M. Šavs pa ostane na počitnicah v Toweru.

(Towerskih rudokopov štrajk) je končan. Zaslišanje provzočiteljev štrajka je bilo v sredo. Razsodbo objavimo prihodnjic.

(V Jacksonu) je strašni vihar podrl katoliško cerkev. Najhuje pa je divjal vihar v Willsu. Tu je odnašal 200 čevljev visoke kosove streha, žaganice, različno hišno opremo; mnogo hiš je bilo razrušenih. Videti je bilo visoko v zraku tudi precejšnje število kurnine, rae in gosij, katere je vrtnice zanašal zdaj sem, zdaj tje. Vihar divjal je kako pol ure.

(Žalostni dnevi) nastopili so bivšemu državnemu tajniku Blaine-u. Navzlic temu, da se je tajništvu odpovedal, ni bil predsednikom imenovan; tekom zadnjih dni pa mu je umrl v Chicagi 35 let stari sin. To je menda že tretji slučaj v petih letih.

(V Mankato) utonil je 18letni učitelj Emil Prosser. Nesrečnej se je kopati v reko Minnesoto, kjer ga je tako močno krč prijel, da je bil nagloma v globočini reke.

(Iz Chicage, Ill.) se nam poroča, da je tudi tam pretečeni tedes mnogo škode napravil vihar in naliv, ter da je bilo 7 ljudi ob življenje in 17 težko ranjenih.

(Adel, Ia.) Dva sloparja pregovorila sta nekega tukajšnjega poljedelca z imenom Peter Garner, naj vzame iz hranilnice svojih 2.500 dolarjev, za katere mu bodeda odmerila gladko in rodovitno zemljišče. Res se je dal pregovoriti; šel je po denarje in se odpeljal z njima na deželo, kjer sta mu pobrala ves denar, ter ga tam pustila, a onadva odpeljala sta se hitro dalje.

(Milwaukee, Wis.) V zahodnih krajih države Wisconsin utrgal se je 15. p. m. oblak. Silna ploha odnesla je pri mestu Boseobel štiri mostove. Reka Furtte je narasla v nekaj minutah 11 čevljev. Pri Sparti so se pogreznuje štiri hiše. Tudi ves železnični promet je bil nastavljen.

(Jefferson, Wis.) V reki Rock sta utonila dva mladeniča, ko sta skušala po nekem hodu priplavati do malega slapu. Le-tu skočila s hoda, ter se skušata v plavanju. Prvi jel je omagovati, na kar mu drugi pride na pomoč. Sedaj se je

prvi tako oklenil svojega tovariša, da se naposled še sam ni mogel rešiti.

(V Lincoln, Nebr.) so trije maskirani malopridneži vstanovanje šletne premožne gospe Elizabete Owen. Hudo so jo razmesarili ter pokrali vso gotovino.

(Fort Dodge, Ia.) Ko so se šole domov otroci vračali, nastal je hud vihar. Otroci iskali so varnega zavetja v nekem skednju, toda kamaj so se v njem razvrstili, udarila je strela med nje, k je dva otroka usmrtila, nekaj jih je omanila.

(Governor Foole) je prepovedal avazati ali prevažati ovce skozi Montano iz teh-le dežel: Oregon, Washington, Nevada, California, Idaho, Wyoming, Utah in sicer zaradi okuženja. V omenjenih dezelah razsaja med ovcami prhljaj, kar se pav Montani še ni opazilo.

(V Belott, Wis.) so na tamošnjem nališču dijaki pričeli štrajk. Učilisce izključilo je nekega dijaka, ker mu ni hotelo dati spricvala, na kar se je pričel štrajk.

Evropejske novice.

Sotranje dežele.

(Krnjsko.) Železnice Gorica-Skofja Loka nameravajo zgraditi V Spodnjo Idrijo je prišlo v začetku tega meseca nad 30 vojakov z nekaterimi častniki, ki preiskujejo svet proti žiro in Tolminu zaradi gradnje strategiske železnice. — Pri Bevkah v vrhniški okolici so našli na močvirju precej veliko in staro ladjo. — V Savinji pri Latkovi Vasi 16letni Jožef Hren, dema iz Braslovč. — V Lazah pri Kamniku so našli hlapca Flor. Zoreta ustreljenega. — Dne 8. junija sprli sta se Franciška Kraljič in Alojzija Jeršin s Spod. Golega v ljubljanski okolici. Jeršinovka je Kraljevičevu s toliko silo vrgla na tla, da je ta drugi dan umrla vsled padea. — V raznih krajih Bele krajine imajo še vedno slabo vreme. Vedno dežuje, bliska in grmi. Ploha nastane zdaj tu, zdaj tam. Odnasa rodovitno zemljo, razdira ceste in pota. Delo je zastalo, ljudje ne morejo okopavati kornice ne ogrnjati krompirja, kar je že silno potrebno. Tudi za grozdje, kar ga jim je še toča pustila, je jako slabo vsled tega, ker ne more evesti. — Dne 2., 3. in 4. tega meseca se je vršila v Ljubljani obravnava proti zakotnemu pisarju K. Cvajerju, ki je bil obdolžen zavratnega roparskega umora agenta Vavla Stedryja. V preiskovalnem zaporu napisal je pismo Leopoldini Resnik in N. Pečaku, v katerem je pozval Leopoldino Resnik, naj pri zaslišanju potrdi, da je iz nosa krvavel, ter tako kri obrisal v srajčne rokave in da je pišče zaklal, ter si ovrtnik onesnažil s krvjo. Sodišče je oprostilo K. Cvajerja zatožbe zavratno-roparskega umora, pač pa ga je obsodilo na dva meseca težke ječe in na povračilo vseh stroškov zaradi poskušane goljufije. — Iz Save pod Stoži-

čani se potegnili možko truplo, ki je že več časa ležalo v vodi.

[Koroško.] Z mnogih krajev se poroča o hudournji. Na Grobniskem polju so napravili nalivi, burja in toča mnogo škode na polju in v gozdih. Blizu Kotarč je treščilo v neko hišo, v kateri je bil ravno posestnik Moser z dvema hlapci in deklo. Jeden hlapec je obležal na mestu mrtve, gospodar in drugi hlapec sta bila dlje časa omanjena. Dekli, ki je bila pod streho, se ni ničesar zgodilo. — Blizu Volšberka je prišel po neprevidnosti neki hlapec pod voz, ki ga je tako stlačil, da je takoj izdihnil svojo dušo. — Električno razsvetljavo je vpeljal tovarnar Voigt v Borovljah.

[Štajersko.] Tvrda Klemensiewicz & Demuth je dobila koncepcijo za priprave zgradbi nove železnice od Velenja do Spod. Dravobrega. Priprave so se že pričele. — V Gradcu v Lahnji je utonil Petrovič, ko je hotel s čolnom hlode hkratu dovesti. Čoln se prekuče čez slap in z njim ne srečni mož. Mož se je držal toliko časa čolna med penečimi valovi, da so ga moči zapustilo in zginil je v valovih. Drugi dan so dobili njegovo truplo nekoliko korakov od nesrečnega mesta na dnu vode. Bil je pohleven, delaven in pošten mož, ter zapustil vdovo in troje nepreskrbljenih otročičev.

[Primorsko.] Na Vipavskem je toča potolkla v Biljah, Renčah, Vrtojbi, Bukovci in Vogerskem. Poškodovanci se lahko oglašajo za odpis davkov. — V Gorici bo zborovalo laško politično društvo „Unione“ (Sloga), ki je že dolgo spalo; zbudil ga je „Corriere“. — Svobodno tržišče v Gorici so otvorili. Letos niso redili mnogo svilodov, zato je bilo murvovo porje dober kup, po gld. 1.40, dočim je lani bilo po 12-15 gld.

Zunanje države.

[Avstro-Ogersko.] Te dni se je praznovala v Budimpešti 25letnica obnovljenja ogerske države. Madjari slavé to 25letnico z velikim veseljem, tem manj pa drugi ogerski narodi, kar je izvestno naravno.

[Francija.] Slavnosti v Nancyju so se vršile brez neredov. V mestu visele so francoske, ruske in loterinske zastave. Da se je semtertje zabavljalo proti Nemcem, je razumljivo. Češki Sokoli so bili najprijazneje vzprejeti.

[Rusija.] Prišli so na sled novi zaroti. V Moskvi je bilo več hišnih preiskav. Zaprli so 16 vseučilišnikov, 4 mlade dame in jednega knjigotrdca. V neki hiši so našli cel kup puntarskih oklicev.

[Belgija.] Tudi več Belgijcev udeležilo se je slavnosti dijaških in telovadskih društev v Nancyju. Flamanci so pa odločno proti tej udeležitvi zaradi tega, ker so bili pri tej slavnosti Nemci izključeni. Posebno si flamski dijaki prizadevajo pregovoriti svoje tovariše, naj ne hodijo v Francijo. Iz tega slede slabe simpatije Belgijcev nasproti Franciji.

V STORE THE NEW YORK CLOTHING

Company

je dobiti ta teden:

Moške hlače po 50 cts.
Overalls (povrhne hlače) po 20 „
Rudarske skornje po... \$1.25 „

Pridi in oglej si!

Spoznal boš, da prodajamo po najnižjih cenah.

NEW YORK CLOTHING CO.,

Glavna zaloga sukna.

Entered at the Post Office at Tower, Minn., as second-class matter, April 7, 1892.

Vabilo na naročbo

AMERIKANSKI SLOVENEK.

Prvi in edini Slovenski časopis v Združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanado po \$2.50 (dva dolarja in pol.) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gld. a. v.

Znižana cena.

Ako pa kodo denar za pet oseb skupno pošlje, so jim po pol dolarja cena znižaj; za pet naročnikov se tedaj plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gld. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naroj pošlje naj se z naročbo vred v pismu. Na pismo je treba kolek (stamps) pritisniti in naslov natančno zapisati a. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,

Ameriškanski Slovenec Tower, St. Louis Co., Minn.

U. S. Amerika.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

AMERIKANSKI SLOVENEK.

The only Slovene newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV

za 12 vrstic "Brevier" (square 11 palca):
Eden teden \$0.75 Tri mesece \$0.00
Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00
Eden mesec 2.00 Devet " 15.00
Dva meseca 3.50 Ena leto 18.00

Pri večjih oznanilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovolijo plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.

One "Square" (12 lines "Brevier" or 11 inches):

One week \$0.75 Three months \$3.00
Two weeks 1.25 Six months 11.00
One month 2.00 Nine months 15.00
Two months 3.50 One Year 18.00

Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,

Editor and Publisher.

Obleke

za ta čas najbolj primerne!!

V tem presežemo druge prodajalnice. Spomladanske moške obleke po \$6.— in višje.

THE BOSTON.

Najboljša obuvala za meščane in rudarje, fine srajce, spodnje obleke in ovrtnike (neckties) in dr. dobiš po najnižji ceni po različnosti blaga pri Anderson & Korb — Ely.

CERKVENI KOLEDAR.

JULIJ ALI MALI SRPAN 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanveliji
2 Sobota	Obisk Marije Dev.; Oton, šk.
O velikem ribjem vlakcu. Luk. 5.	
3 Ned. B	4. pobink. Helijodor, šk.
4 Ponedeljek	Urli, šk.; Berta, dev.
5 Torek	Ciril in Metod, škofa.
6 Sreda	Izajija, prerok; Goar, spozn.
7 Četrtek	Vilibald, šk.; Benedikt IX., op.
8 Petek	Elizabeta, kralj.; Kilijan, šk.

Četerta nedelja po binkošti.

Čoln sv. Petra podoba Cerkve. — Naše dolžnosti do Cerkve.

Evanželij svetega Lukeža V. 1-11:

„Isti čas, ko so Jezusa obsule množice, da bi poslušale besedo božjo, stal je on pri Genezareškem jezeru. In je vidil dva čolna ob jezeru stati; ribiči pa so bili ven stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa ven čoln, kateri je bil Simonov, in ga je prosil, naj malo od kraja odrine. In je sede množice iz čolna učil. Ko je pa nehaj govoriti, je rekel Simonu: Peli na globoko, in veržite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učenik! vsa noč smo delali, in nisimo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom verge mreže. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je trgala. In so mignili tovaršem, kateri so bili v onem čolnu, da naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli in napolnili oba čolna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu kolenom, rekoč: Gospod! pojdi od mene, ker sem grešen človek. Groza namreč je bila obšla njega in vse, kateri so bili z njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakopa in Janeza, Cebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovarša. In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In so potegnili čoln k kraju, in vse popustili, ter za njim šli.“

Današnje nedelje evanželij nam popisuje dogodek, ki se je zgodil kratko po prihodu našega Gospoda v Kafarnavn. To mesto si je izbral za svoje bivališče, kjer je evangetela velika kupčija, radi lepega mesta. Tam so se shajala ljudstva od Tira, Sidona, Damaska; obiskovali so pa tudi mesto kupci in potniki iz Egipta in Arabije. Naš Gospod je vedel, da se bodo njegovi govori in njegova čudesa razširila od Kafarnavna po celem svetu, ako bo tam stanoval. Kraj, kjer se je sešel s Petrom in drugimi bil je bržkobrzi blizu Betzajde, rojstnega kraja četirih apostolov, ki se omenjajo v evangelju. Pomisli, kako je bilo veselje in hvala množice na obrežji, ki so videli stopiti na Simon Petrov čoln onega, ki jim je ozdravil bolnike; kako so bili veseli, ko jih je nagovoril sam Jezus Kristus!

In kako velika dobrota tudi nam poslušati govor našega Gospoda vsako nedeljo, ko nam govori po svojih duhovnikih in ko vemo, da oni nam govorijo v čolnu sv. Petra!

Katoliški pisatelj radi primerjajo Cerkve čolnu sv. Petra tako: Mi smo potniki na morju življenja. Pot nam je kratka, prav večkrat viharja in dom, kamor nam je dospeti je večna. Iz svoje lastne moči ne moremo hoditi te poti, nimamo dovolj moči v sebi, da bi zmagali vse nevarnosti. Zato

pa nam je iztesal naš Gospod Jezus Kristus drugo ladjo in postavil ji sv. Petra, vidnega krmarja. Tega dne mu je rekel: „Odslej boš ljudi lovil in malo let kasneje izročil mu je slovesno na bregu istega jezera pastirstvo svojih ovac. Čudovito število rib, katere je izvelkel Simon Peter na besedo svojega učenika, pomenile so veliko število duš katere je izpreobrnil k veri v Jezusa Kristusa o binkošti.“

Večkrat je zabučal vihar na Petrov čoln, preteč potopiti ga. Zdelo se je, kot bi se naš Gospod ne brigal kaj veliko za svoje sopotvalce, a beseda iz njegovih ust — in viharja valoviso vtilnili. Tak se godi tudi Kristusu Cerkvi: V svojem naročju ima grešnike in slabovernike, in če narodi brulajo jezo na njo in majajo, vse njih moči so brezvspešne, ker pletenska vrata jo ne bodo zmagala.

Ako pogledate cerkev, zapazite takoj, da ima podobo ladje in ne hote se spomnite čolna. Če pomislite, kaj in kako se godi v cerkvi, priprčate se, da Cerkev dobro opravlja svojo dolžnost. Komaj se človek narodi, vzame ga v svoje naročje, vodi ga v življenje s svojo lučjo in priskrbljuje ga z živem. Kdor je izvoljen pod vodstvom Jezusa Kristusa, ni se mu bati ne teme, ne viharjev, ne potopa.

Kader prinese truplo dobrega katoličana pred pogrebom v cerkev, mislim, ako bi mu bilo dovoljeno, vstal bi in rekel:

„O sveta katoliška Cerkev, moja mati, kar se tiče mene si dobro izvršila delo, katero ti je naložil izvršiti tvoj ustanovitelj. Po tebi zadobil sem pri krstu svet znak božjega otroka. Učila si me spoznavati svojega Stvarnika, božjega Očeta, Sina in svetega Duha. Po tebi spoznal sem svojega Odraselnika, spoznal sem njegov nauk in v kak namen sem stvarjen Krepčala si mojo dušo, ali pa zdravila jo v njenih slabostih s svetimi zakramenti. Med tvojimi zidiščmi dobil sem mizo, katero je pripravil Jezus Kristus zame proti hudobnim duhom in sovražnikom. Nebeški kruh kraljeve pojedine, telo in kri Jezusa Kristusa, katero so dali tvoji duhovniki, bila je moje veselje, moja moč, moj živč v življenju in poročstvo veličastnega vstajenja. Ta svet kruh zavžil sem malo ur pred svojo smrtjo. Moja duša bila je pripravljena za zadnji boj po molitvi tvojega duhovnika in po svetem poslednjem olju. Dar maše bil je darovan za mir moje duše, moji sorodniki in prijatelji kleče zdaj krog moje rakve pred oltarjem in prosijo z Jezusom Kristusom, da bi zadobil večno luč in pokoj. Pokopljite moje truplo v sveto zemljo, pod varstvo svetega križa. Verujem v vstajenje mesa in večno življenje!“

Kader je naš Gospod v svojem očitnem življenju podučeval množice, ali učil učence, ali druge osebe, bili so njegovi govori in

navki vedno primerni potrebi njegovih poslušalcev. Tudi dandanes nas Cerkev v obče vabi, ob času pokore drugače, drugače zopet ob času veselja. Zahvalimo se vsako nedeljo Bogu, da nas, tako čudovito vodi po svoji Cerkvi; bodimo pokorni njenim učiteljem in gotovo nas pripelje varno v pristanišče blaginje.

V dnevih Simona Petra, ko je metal mreže na lov v jezero, ali ko je veslal sem ter tja, potopilo se je več čolnov, ali pa so mnogi ribiči zastoj lovili, ker ni bilo Jezusa Kristusa z njimi. Tako se godi zunaj katoliške Cerkve. Vsako drevo, katerega ni vsadil naš nebeski Oče, izruje se, in vsaka cerkev, katero ustanove ljudje, se poruši. Kako pa mogó voditi ljudi do vzveličanja, ko niso dobili dovoljenja učiti, ki nimajo moči deliti svetih zakramentov?

Pa tudi mi imamo dolžnosti do Cerkve. Ostati moramo v Petrovem čolnu — v Cerkvi Jezusa Kristusa. Komur je bila dana vsa oblast v nebesih in na zemlji, obljubil je biti s Cerkvijo vekomaj. Kjer je on, svet luč, kajti prišel je razsvetljevati one, ki sede v temi in v smrtni senci. On je luč življenja. Dolžni smo verovati, ko nas učijo po svoji Cerkvi. II komu bi mogli drugači iti? Nekateri si domišljujejo, da slušajo nauk sv. Pavla ali drugih apostolov, ako so v drugi veri. Varajo se stransko! Jagnjeta in ovce ima pravico edino Peter pasti (Jan. XXI.); in ni je na zemlji cerkve, ki bi mogla iti nazaj do začetka svojega, do Jezusa Kristusa v nepretrgani vrsti vladik, kakor edino rimski sedež, Cerkev sv. Petra, ki je imenovana apostoljski sedež.

Ko je vesljal Simon Peter in njegovi drugovi po tiberiskem jezeru, potoval je sam naš Gospod po Judeji s svojimi učenci, in vemo, da so jih ribiči skrbno zalagali z živem, ali če hočemo, skrbeli so zanje. V resnici je bilo na sverni strani tiberiskega jezera, kjer je naš Gospod pri dveh priložnostih pomnožil kruh in ribe lačnim, drugače bi morali umreti v puščavi. Katoliška Cerkev je hiša, sozidal jo je Jezus Kristus, „božja Modrost.“ V tej hiši je shranil „kruh, angelski vživež ljudem;“ tam jim je pustil „kruh nebeski.“ K mizi, katera nam je pripravljena moramo prisesti. „Priidite jest moj kruh in pit moje vino, katero sem vam pripravil!“ ker „dokler ne jeste telesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi.“ Ko je Jonatan v boju s Filistejci povžil nekoliko medu v gozdu, zaškrile so se mu oči in zadobil je moč (I. knjiga Kr. XV.) Kdor prejme svet zakrament spozna božjo voljo in zadobi moč, da živi po nji. Pa kruh, katerega je obljubil naš Gospod, dal ga je le Cerkvi. Takozvana Gospodova večerja, katera se prejme zunaj naše Cerkve, je brez božje kreposti: ne more človeka usposobiti, da bi se branil skušnjavam in izvrševal dobra dejanja.

Pa ker je sveto obhajilo prejema našega Gospoda Jezusa Kristusa samega, treba ga je prijeti z globoko ponižnostjo. Sv. Peter se je vrgel na kolena pred Gospodom, ko je videl čudesni ribji vlak. Vskliknil je: „Hodi od mene, o Gospod, ker grešnik sem!“ Ko pojdeto v bodoče v cerkev k maši, ne zabite paziti, da verniki kleče po povzdigovanju: poslušajte izpoved strežnikov, ki reko v vašem imenu: „Izpovem se, da sem veliko grešil.“ Poslušaj reči duhovnika „Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho.“ Potrudite

se vstopiti v duhu v sv. Obrede. Prosite odpustanja Boga, ponižajte se odkritosrčno v njegovi navzočnosti, in tako sprejmite sveti kruh in častite živež, kateri vas omogoči, da premagate vse nevarnosti in izvršite vse potrebne dolžnosti.

Ko se je sešel naš Gospod s Petrom in z njegovimi drugovi, ki so prali mreže na bregu, bilo je še zgodaj zajutra. Mnogemu našemu čitatelju se zdaj, ko čita to, že dan nagiba proti koncu t. j. prišel mu je večer življenja. Morebiti je bila naša preteklost, kakor je bila brez koristi noč pri Petru, ko je skušal loviti ribe. Če smo v prošlem življenju živeli samo svetu, zabili Boga in dolžnosti do njega, če smo bili prenagnjeni, nakopičenju bogastva, če se nismo zdržali prepovedanih nasladnosti, kaj nam zdaj koristi? vsi bogotaši morajo spati svoje spanje in ničesar ne dobe v svojih rokah.

Da bomo napredovali pot svojega vzveličanja, da se prikažemo pred božji stol z obilno zalogo dobrih del, začnimo delovati v družbi našega Gospoda. V njegovi Cerkvi smo, ostanimo v nji, bodimo verni in živimo po navku našega učenika, prejemajmo vredno kruh potnikov telo in kri njegovo. Sklenimo v bodoče prositi in častiti Boga vedno in povsodi.

Ničesar ne bodi v naših delih, kar bi vtegnilo biti v spoditko svetu; nadaljujmo življenje na tihem, skušajmo tudi najljubša dela izvršiti ponižno in brez hrupa. Bog, ki vse vidi, štel bo vsa naša dejanja in trpljenja in kakor je bil ribji vlak jako čudovit tudi naše zaslužnje nam bo ob smrtni uri veliko čudo večne hvalečnosti in neminljive radosti. Amen.

Na cedilu so ostali.

(Črtica iz graničarskega življenja.)

Konec.

Dvanajst udarjajo stare ure v mitnici. Na cesti razgreti od pekočih solčnih žarkov videti ni ne človeka ne živali. Pazno stražijo patrole, nenehoma poslušajo, li se ne vrši kje kaj sumljivega. Vse tiho, — vroč dan, kakor sicer.

Okoli poldne čuje se z grica meketanje ovčje čede. Kakor vsak dan drvi jo i danes kostruni po cesti zraven mitnice na drugi pašnik na avstrijskih tleh.

Sumljivo zdi se le to, da ni Naceta pri čedi. Nadzornik vpraša dečka, idočega za ovčami, zakaj ni pastirja pri čedi.

„Nace pride takoj za menoj!“ „Dobro!“ Može, zdaj pa le pozor!“

Ovčarček poganja čedo dalje in veselo meketanje odmeva po cesti navzdol.

Kakor peklenščeki grešne duše, čakajo graničarji Naceta. V njihovem posli jih kar nič ne moti soparna vročina. Oči in ušesa napenjajoč zró nenehoma na cesto. Voz pridrdra.

„Stoj! Nič obdačljivega!“

„Ne!“

„Prosim, stopite z voza!“

Tako natanko preiskali niso dosihdob ni jeden voz.

Prostore pod sedeži preiščejo in prebrskajo natanko, kakor le morejo. Neki graničar zleze celo pod vozne ose misle, da je znabiti na njih kak zavitek smodk. Toda zaman vse iskanje, ničesar ne najdejo.

Začuden maje kočijaž z glavo in požene konjice strmeč nad tako poostrenimi postavami.

Hipoma obrnejo se zopet očij vseh na cesto.

Kaj je liž!

„Pozor!“ „Ovčji Nace gre“, reče nadzornik.

Graničarji zastopijo cesto, piščalke zabrizgajo — vsa četa stoji pripravljena za strel.

„No, gospod nadzornik tudi tu? Dober dan!“ pravi Nace.

„Kje imaš pa smodke, Nace!“

„So že naprej!“

„Ka-a-aj?“

„Da.“

„Hudirja.“

„Da, je že tako!“

„Vendar tristo zelenih, kje so pa prišle čez mejo?“

„E, po cesti pred mitnico?“

„Je-li to mogoče?“

„Da, vsekako!“

„Kdaj pa se je to zgodilo?“

„Mislim, da pred kake pol ure.“

„Nemogoče.“

„Tako je in ne drugače.“ Toda mi li dovolite gospod nadzornik, da Vas vprašam, kedaj ga bomo pili?“

„Kedar želiš.“

„Lepa hvala. Z Bogom!“

Brez najmanjšega zavitka gre Ovčji Nace dalje, zadovoljen, da se mu je stava posrečila.

Nekaj časa upal je nadzornik, da so morebiti pazniki stražeči na kakem drugem kraju dobili Naceto smodke. A po vodi je splavalo i to upanje, ko se je zbralo vse moštvo zopet v mitnici. Bilo je sedaj okoli tretje ure popoldne. S kislimi obrazi stopili so graničarji v mitnico. Da se bo tako izšlo, se jim niti sanjalo ni. Izgubljeni sodček piva bi že se plačali, ali tako velika blamaža! — Jeden ovčji pastir osramotil je vse graničarsko moštvo in dobil stavo klub vsem zaprekam!

Izvestno niso bili posebno tihi besni graničarji tisto popoldne. A kaj pomaga zvoniti, kadar toča že pobije?

Drugi dan prinese Nace zabojček smodk v mitnico in v nekoliko minutah obstopi ga vse polno uradnikov. Tudi nadzornik pride in oprostivši Naceta vsake kazni reče mu, naj pove, kje in kako je vtihotapil smodke.

„Kje so prišle smodke čez mejo vprašate?“

„Po cesti pred gospodom nadzornikom in tremi možmi o polu jedne.“

„A za Boga, kako pa?“

„Kar ovce so prenesle smodke.“

„Kaj, ovce?“

„Gotovo, kdo pa drugi?“

„Vendar, kako pa?“

„No, gospodje moji, vidim, da vsi skupaj ne veste, kako se more uporabiti žival!“

„Oho!“

„Da, uprav nič ne veste! Moje ovce prenesle so smodke čez mejo vsaka ovca v volni 25 kosov.“

„Ni mogoče!“

„Mogoče ali ne, ali vendar je tako.“

Drugi dan vjeli so graničarji malega ovčarčka in je priznal, da je pomagal Nacetu vtihotapiti one smodke.

Umrlega misijonarja

Lorence Lavtičarja pismo

V.

V Krivem Drevesu 12. rožnega cveta 1858.

Ljuba mati!

Že je več kot poldrugo leto, kar nisem nobenega pisma od vas dobil, tisto je bilo zadnje, v katerem je bila smrt ranjce Marijane oznanjena. Zadnjikrat sem pisal ravno lansko leto nekaj pred Kresom na gospoda fajmoštra in na vas, pa ne vem, če ste ga prejeli ali ne. Znamiti se je kakšno pismo name izgubilo. Ker mislim, da ste moje, lansko leto pisano pismo prejeli, ni mi treba ponavljati, kar sem takrat pisal. Bog me je sedaj vedno podpiral, vedno sem bil zdrav, ravno tako, kakor na Kranjskem. Tudi trpljenja v duhovski službi nisem nič imel; marsikateri duhovni na Kranjskem več trpé. Več majhnih vasij sem v treh letih, ker sem že umevno znal govoriti z ljudstvom, oskrbljeval, kar me je posebno veselilo marsikatero sem tudi v večnosti pripravil in upam, da za mene tamkaj molijo. Prav v srcu se veselim, kadar premišlujem moje ljube farmane, ki so bili pred 30 letni še vsi neverniki, ki so zdaj kristijani in se zbirajo v cerkvah in Boga časté ravno tako, kakor na Kranjskem. Seveda še nimajo tako lepih cerkev in zvonov, kakor na Kranjskem. Tudi nimajo tako lepega polja in hiš, kakor tam, pa vendar vse imajo, kar je potrebno. Vasi so daleč jedna od druge, tako da iz vasi, kjer nimajo duhovna ob nedeljah, le nekateri morejo k maši priti. Ljudje se pa sami zbirajo v cerkvi, molijo in pojejo, včas pa duhoven k njim pride. Duhovne večjidel ljubijo in spoštujejo.

Zdaj so visokočastiti škof na moje mesto drugega duhovna postavili; tedaj se bom premaknil in šel tje, kjer so gospod Pirc, ker tam še bolj duhovnov primanjkuje. Če srečne tje doidem, vam bom kmalu pisal, kako mi bode tam slo. V Boga trdno zaupam in v Marijo; saj nisem iz drugega namena vas in druge znanee zapustil, kakor z željo, tistim duhovsko službo opravljati, ki nimajo duhovnov. To trdno upanje me v moji veliki slabosti podpira. Kar pa vas zadene, imejte tudi vi to trdno upanje, zakaj tudi vam se ne bo trpljenja zmanjkalo; toda tistim, ki Boga ljubijo, vse k dobremu služi. Kratko in minljivo je vse na tem svetu; torej le na večnost vedno mislite in precej lahko bo težave prenašati.

Vas vse lepo pozdravim in Bogu priporočim, sosebno vas, mati, Mino, Janeza in njegove otroke in Mininega moža. Molite zame!

Ne pozabite g. fajmoštru moje prisrčno pozdravljenje naznaniti, ravno tako gosp. kaplanom in pa česelnikom.

Pišite mi precej; morebiti bodo g. fajmošter tudi kaj pisali, kar bi me močno veselilo. Naslov na pismo sem tukaj prida, da ga pokažete tistemu, ki bo pismo za pečatil.

Če bo volja božja, bom v ponedeljek 14. rožnega cveta od tukaj odrinil in se dlje časa po jezeru peljal.

Tako ostanem s prisrčno ljubeznijo

Vaš Lorenc.

Iz Cirkuš v Ameriko.

(Spisal M. V. V.)

(Dalje.)

Ko že nismo bili daleč od velikega pomorsko-trgovinskega mesta, smo menjali vlak, ker je bilo toliko raznih vozov, nismo vedili, kateri odhaja v naš namenjen kraj. To smo letali od jednega do drugega ter spraševali sprevodnike, ki so stali pripravljeni odriniti, kje je vlak, pripravljen za Hamburg. Konči, hvala Boga, smo vendar se prišli v pravem času. Noč je že pokrila ravnino. Nekam mrzla sapa je pihala. Ko smo vtikali glave skozi okna, ni bilo moč vzdržati dolge vsled jako omraznega zraka in litrega pomikanja. Tu in tam so že svetile električne

svetilke, katere sem videl tu prvič, znamenje, da nismo več daleč od mesta. Ko pridemo na hamburški kolodvor pozno v noči, se vsuje toliko ljudi iz voz kakor bi prišli iz nevarnega mesta iskajoč tu zavetja in obrambe. Kateri smo hodili voženi po nakajih agentov, smo vtikalke za klobuke ali slammike listke ali nakaznice, da pridemo v roke pravemu sledečemu agentu. Izseljenci so se tu razdelili na več oddelkov; ko sem tako baral, kje je ta in ta, sem hitro naletel na pravega, ki je zbiral skup mu odlovene in zaznamovane, kakor pastir zgubljene ovce. Imel je tudi nekako „cizo“ sabo, da je pobral prtljago dotičnikov. Ko je menil, da je že vse zbral, jo krenemo po mestnih hrupnih in šumečih ulicah k napovedanemu agentu. Mesto je bilo lepo osvetljeno. Človek mora paziti, da ga ne povozijo, toliko vozov dedra sem in tje, v naglici, kakor bi šlo za življenje in smrt. Kako se poti nesrečni človek za jedno kapljico naslade, za jeden kupček pomnoženega imetja! Kako srečni se vendar v primeri z nemirnimi in skrbnimi velikimi mestnimi kupci in denarožci, preprosti kmetiči, služenci zavedno in v miru v okrožju svoje družine v prostej naravi svojem Stvarniku! Mesto se ti zdi zlasti zvečer velikansko. K temu mnogo pomore nočna skrivnost, osvetljevana z umetnimi tvori človeških rok in pa ker si stavi tu prvič svojo kogo. Tu ti je neznana vsaka stopinja. Le nebo v svojej neizmernej raznovrstnosti in jednoti je ravno tako tu kakor daleč na jugu blizu obali Jadranskega morja. Precejšnja je daljava od jedne do druge zajedaje Atlantskega oceana, od Jadranskega do Severnega morja, a večja je razlika med našimi prostimi, gorskimi sinovi in tukajšnjimi nižavskimi, veliko-metnimi dirjalci za srečo in veseljem. Vesel sem bil zopet na varnem in mirnem kraju. Tu sem prvič opazil navado, da prodajejo, po gostilnah kruh s surovim maslom namazan. Spat so me spravili še v dokaj lično in prijazno izbico prvo noč. Sladko sem počival na skrajnem severu. Iz spanja me je prebudilo neko vtelo tuljenje, kar si pa nisem mogel tolmачiti od kod prihaja; pozneje sem spoznal, da la-dije spuščajo za zamolkel glas iz svojih parnih dimnikov. Ko drugo jutro prilezemo vsak iz svojega kota, nas se je že nabrala precejšnja skupina, namenjenih čez morje. Po veri so bili večinoma protestantje, tudi par židov je bilo vmes. Pred in po jedi se ni nihče brigal za verska čustva; niti se ni nikdo prekrizal, niti kako drugače po zunanje kazal hvalečnost do Stvarnika, kojega stvari je užival. Ljudje v svojej temi ne razločijo sence od podobe, ki dela senco. Dočim so zaljubljeni in zaverovani v senco, se ne brigajo za predmet, svoto in modro in neskončno, namreč Boga, ki je ustvaril vse kar je, senco svojega bitja, če se tako more zvati stvar proti Stvaritelju.

Z debelihastim in velerejenim židom in dvema drugima mladima sopotnikama jo uberemo v mesto, si pogledat vse od blizu, da bi imeli natančneje znanje največjega potnarskega mesta v Nemčiji. Nekoliko postarani, a še kaj krepki žid je vodil krdece po svojem okusu in nagibu. Ta jud se je kazal povsod neznansko varčnega, dasi kakor je govoril, ima mnogo bogastva v Berlinu, nemajhne pristolice. Rad je podarjal, kako je naredil sam sebe „moža“, kako je pričrnil s pekarijo. Iz očij mu je sijala previdnost sveta ki, preži

najbolj nato, da rabi kolikor le moč „grablje mesto vil.“ Krenemo najprej v starinski muzeum za starine. Zidano, močno, očerenelo poslopje me je spominjalo na ljubljanski novi Rudolfinum, le da ne izraža hamburški starinar toliko ljubkost in ličnost kakor kranjski hranilec mnogo dragocenosti. Že zunanja oblika, s sivim čelom govori, da so v njem stari, iz davnih stoletij do danes ohranjeni umotvori. Da, v istini se spleča pogledati najraznovrstnejše predmete različnih omikanih in neolikanih narodov. Nakopičenih je takoj v prvi sobi toliko povsod, da ne veš kam bi gledal. strokovnjak bi od veselja pozabil na človeške potrebe, ko bi zašel v bogati hram starin. Posode so iz nekaterih izredne lepote in velikosti, zlasti mnogé iz Kitajskega. V vseh mogočih olikah, s živimi barvami pričajo, da so delo spretnih umetnikovih rok. Med drugim si lahko hitro opazil narejen, maltempelj nekega kitajskega boga. Ko je jud sprevednik opazoval to čudovito delo, je le najal z glavlo in ramami, čudeč se da morejo človeške roke kaj jednacega ustvariti. Delo je tako zloženo, da je najbolj podobna preumetni uri. Kdo bi naštel, v sledečej sobani se nahajajoče umetno izrezljane sohe in kipe! Po večjem so iz srednjega veka iz „železne dobe“, ko ljudje še niso umeli dovolj, kaj je umetnost; dandanes seveda je vse bolj razsvitljeno. Večkrat sem slišal in čital o srednje-veškeji gluposti in toposti. Zato sem jako oveseljen gledal največje umotvore v tej vrsti. Jud je priznaval na glas, da dandanes naj grede vsi rakom žvižgat, predno bodo le z daleka v stanu upodobiti kipe z enakimi potezami, z enakimi izrazi čustev.

Nesreča v pribramskem rudniku na Češkem.

Ogenj so zapazili v ponedeljek 31. maja po 1. uri popoldne, in od začetka se ga ni nihče nstrašil, ker nastajajo ondi enaki ognji večkrat, seveda v manjših razmerah. Požar razsaja kakih 1000 metrov globoko. O njegovem postanku razširja se več vestij.

Delavci so po splošnem mnenju tihi in pošteni ljudje. Živijo zmerno v svojih hišicah, ki so po hribih raztresene. Pa tudi sem se priklatljo tu pa tam lujskači in to je ravno vzrok, ker se misli, da je ogenj iz hudobije bil ukresan. V rovih je delalo kakih 700 rudokopov.

Na licu mesta so se vršili grozni prizori. Žena rudarja Šafia je bila hudo bolna in ko je izvedela, da je njen mož zgubil življenje, je iz obupa umrla. Druga žena je zno-rela, ko je videla truplo svojega moža.

Rešili so sicer več rudarjev, pa dim je postajal vedno gostejši, škodljivi plini so se razvijali, tako, da je bilo nemogoče v rove priti. Gospod Grögler, vodja rudnika, je še večkrat poskušal priti v rov Franca Jožefa in Marijanski, ali zastonj. Delavci, nahajajoči se spodaj, so klicali na pomoč skozi cev, a pomagati jim ni bilo moč. Od znotraj so se slišali razpoki dinamita in ljudje pripovedujejo, da je še zjutraj donela žalostna rudarska pesem v čast sv. Prokopu, ki je pa kmalu potihnila. Za stotine rudarjev so izkopali v okolici skupne grobove. Pogrebi prvih so bili dne 1. junija.

Dne 31. maja se je začel med 12. in 1. uro nov „šilt“. Po zapisniku se je spustilo v rov svete Ane, Vojteha, dalje v Marijanski

in Prokopov, ki so med seboj zvezani, do 600 rudarjev, kar se je naznanilo ogenj v Marijanskem rovu 1000 metrov pod zemljo in ob enem se je valil gost dim. Precej opozore delavce v vseh štirih rovi, da naj izstopijo. Nekateri se še niso za požar v Marijanskem rovu zmenili, češ, saj ne bo prišlo tako daleč.

Na rovu Franca Jožefa so izvlekli na prazni „šali“ tri klobuke, svetilnice, polovico razbite črepinjo in kos nege. Drugi, ki so plezali po „fahrkunstu“, so padali na duo, kjer so našli smrt. Nekaj rudarjev se je rešilo in so hiteli domov potolažiti svoje domače.

Oni ljudje, ki so se iz jam vrnili, so pripovedovali, da so za plan-kami čeli kupi mrličev in vse polno kosti, črepinj, nog in rok.

Čudna so bila trupla ubogih. Večina jih je imela črne obraze, kakor oglje, roke in noge zvite, obleko raztrgano. Jedno truplo so potegnili ven ki je bilo grozno napeto; neki rudokop je umrl klečč, roke je imel sklenjene k molitvi, drugi je umrl sedeč, z rokama je kolena objemal, zopet drugega so našli stoječega, v rokah je držal svetilko.

V eni skupini so si hoteli pomagati ven s plezanjem; druga četa je umrla med delom; tretja med veselim pogovorom; našli so jih z nasmehljajem na ustih. Sploh je jasno, da jih je veliko nagloma umrlo.

V Pribramu, 2. junija.

Na pokopališču nosijo trupla rajnkil. Koliko joka se tukaj sliši! Neki rudokop, vdovec, je zapustil 11 sirot. Sploh večina ponesečenih so bili oženjeni. Žene čakajo pri vhodu v rove, lomijo roke, oči imajo rudeče od plakanja. Otroci stojé pri materah in naj mlajši se igrajo, ker ne razumejo in ne spozna-jo grozne nesreče.

Okoli 6. ure zvečer je zopet zvonček pri rovu Franca Jožefa in sicer 21krat dal znamenje, da se nahaja eden na 21. hodniku. Precej se oglasijo junaki, da rešijo tovariša. Ko pridejo doli, ne najdejo ničesar. Zvonenje se ponavlja, spustijo „šalo“, in izvlečejo 7 mrličev; pri tretjem zvonenju so izvlekli rešitelje same, omamljene.

V rovu sv. Vojteha so prišli do 25. hodnika, od koder so potegnili v kratkem 4 mrliče ven. Tazadnji je bil voznik, ki je vozil vozičke do vlačila. Revez je imel zvite roki, oči so bile steklene, usta polna krvave pene.

Čuje se, da bodo pustili Marijanski rov popolnoma zgoreti.

O začetku ognja se sploh pripoveduje, da je zažgala hudobna roka. Bog daj, da bi se hudobnež dobil in se spoznalo, zakaj, iz katerega namena je zažgal. Mislijo, da bodo trupla v rovih segnila vsled gorkote.

V Pribramu, 2. junija zvečer.

Zraven vhoda iz rova sv. Vojteha je kraj, v katerem odbijajo rudo od kamenja. V tem kraju je bilo 10 mrličev.

V Marijanski rov so napeljali cevi, skozi katere ženejo v rov paro, da bi notri prepil nastal.

Na kopališču so mrliče amivali in jih potem pokopali. (Smrad od gnobile in kerbolne kisline se čuti daleč.) Popoldne je bil skupni pogreb, kateremu so bili pričujoči poljedelski minister, deželni predsednik, uradniki rudniški in sodnjiki. Pevci so zapeli nagrobno pesem, ko so v jamo spustili 15 mrličev.

Kaj se je tukaj godilo! Pri enem grobu so žalovale 4 žene z majhnimi otroci. Pokopali so tri brate Koksteine, zakonske može, četrta žalujoča je bila sestra rajnkil.

V Pribramu, 3. junija.

Ob 3. uri popoldne so izvlekli truplo rudokopa Tomaža Zdražila; tako je bilo razmesarjeno, da ga je žena spoznala le po obleki. Reva je skoraj znorela.

V rovu sv. Ane niso mogli potegniti ven več ko tri mrliče. Rudokopi so se razdelili v dve vrsti. Eni so sedoli spustili in vse ogledali, drugi pa so mrliče nakladali. Tako je bilo naznanjeno, da ležita dva v 22. hodniku. Precej se doli spustijo Kunz, Hlinovec in Bouška. Hlinovec in Bouška padeta v omedlevo. Kunz dá znamenje in ga ven potegnejo. Po druga dva gresta Aksamit in Dvoraček. Bouška in Hlinovec sta se s smrtjo borila. Dvoraček prime Hlinovca, naloži ga na voziček in v tem trenutku se zavé, začne zvoniti, in voziček se nižje spušča. Sleancje ga Dvoraček premaga, ker bi se bil voz spustil do dna, kjer je čakala vse gotova smrt a Aksamit da pravi signal, voziček se vzdigne in vsi se rešijo. Dvoraček, Karas in Schneider gredo še po Bovška in ga najdejo. Peljati so ga morali v bolnišnico, ker je v nevarnosti.

Iz Bohutina, vasi blizu Pribrama se je rešil rudokop, ki se je plazil skozi najglobokejši hodnik v rovu Marijanskem. 90 ur je bil brez jedi in pijače v vsmrtni nevarnosti. Ko je ven prišel je vsled groze znorel.

Iz rova sv. Vojteha so izvlekli trupla bratov Vavla in Jožefa Melicharja iz Pribrama. Oba sta bila sklenjena. Vavla Melichar bi se bil lahko rešil, rešiti je pa hotel tudi svojega brata Jožefa in v tem ga je smrt zadela.

V sredi rova so našli truplo Jožefa Kaše, pisal je zadnjo oporoko. Naslov je bil na ženo in vsebina je bila: „Draga, ljubljena žena. — Z Bogom — plačaj 90 gld. in p...“

Neko dekle je čakalo tri dni in tri noči očeta. Ko so ga na vozičku peljali, je padlo nanj in ga hotelo odnesti.

Škoda je velikanska, nad 2 milijona gold. Vsaka vdova bo dobila 8 gl. na mesec, vsaka sirota 2 gl. in mesečno plačilo; rudokopi, dokler ne bodo mogli delati, vsak 70 kr. na dan. Škode ne bodo nosila samo država, ampak tudi 38 podjetnih. Rovov je 16 in sicer: sv. Vojteha, sv. Ane, Marijanski, Franca Jožefa, kjer se je nesreča zgodila; dalje sv. Prokopa, Svetogorski, Lilov, „na Kvč“, Sáddecky, Strachowsky, Kosičinsky, Štefanov, Avgustov, Ribaba in cesarjeviča Rudolfa. Prvih pet je neslo dobiček, drugi so delali z deficitom. „Slovenec“

Raznoternosti.

* Ministri časnikarji. — V francoska ministerstva so že večkrat prišli možje, ki so se bavili s časnikarstvom; bili so uredniki raznih časopisov. Ko je dotično ministerstvo padlo, vrnili so se zopet ministri časnikarji na svoja prejšnja mesta. Ministri Ferry, Goblet, Spuller so iz uredništev sedli na ministerske sedeže, zdaj so pa zopet uredniki Parizkih časopisov. Zdaj, ko poznajo razne skrivnosti izza kulis, s toliko večjo spretnostjo vrše svoj časnikarski poklic; njih beseda ima izdatno veljavo. Tudi stavbinski minister Guyot iz Freynetovega ministerstva, ki je nedavno padlo, posvetil se je zopet časnikarstvu kot glavni urednik časopisa „Siecle“.

* Kitajske žene. — V angleščini prevedena je kitajska knjiga, napisana pred 2000 leti, v kateri so navedena pravila, po katerih se je ravnati kitajskim ženam. V njej se pripoveduje, da mora žena

spoštovati moža kakor sama sebe in iti zanj v nevarnost. Za primero navedena je neka žena, katere moža so bili v hudi letini napali vojaki, da bi ga pojeli. Žena je pa vojake prosila, naj pusté moža, ki je suh, naj rajši njo pojedó, ki je debela in poleg tega še črnkasta. Črnkasti ljudje pa imajo posebno okusno meso. Vojaki so res dali pogovoriti in so njo pojeli. Kitajski ženi je v pričo moža prepo-vedano kihati in kašljati.

* Neverojetno. — Nek ameri-kansk časnik poroča, da bode prišel iz Evrope k svetovni Kolumbovi razstavi v Čikago človek, ki ima tri, lepo izrašene noge.

* Čudna pravda. — Pred dvema letoma je v Malati izginil neki prodajalničar. Tedaj je pa bila v tem mestu ravno kolera. Da bi žena hitro dobila njegovo premoženje, preskrbela si je neko mrtvo truplo in je proglasilo za svojega moža. O boleznih trupel neso dosti pregledovali, temveč so vsacega hitro pokopali, ko je bil naznanjen, da je mrtev. Tako so tudi to truplo hitro izročili materi zemlji. Sodnija je potem ženi-vdovi hitro priznala premoženje. Pred nekaterimi dnevi je pa mož prišel iz Južne Amerike, kjer je živel dve leti. Žena ga noče poznati in trdi, da je njen mož umrl. Sedaj bode on moral pred sodiščem dokazati, da je res on pravi njen mož.

* Punt v Barceloni. — Več stotin delavcev v Barceloni se je spuntalo in so napadli več imovitejših hiš in tovarnarjev. Delavci so bili odbiti. Orožniki so morali oprostiti zajete tovariše. Sedaj se bode oklicalo obsedno stanje.

* V Cleveland došla je nedavno neka poljska družina z 16-terimi otroci.

* V Londonu je mednarodni kongres rudniških delavcev vzprejel resolucijo, da bi se delavcem dala pravica, imenovati rudniške nadzornike, država pa naj bi jih plačevala.

* Koliko se jih v New-Yorku na teden rodi? — Natančni zapisnik naznanja, da se v New-Yorku rodi povprečno vsaki teden 900 detetov. Umrje jih pa vsaki teden do 800 oseb.

* V Zjedinjenih državah razpeča se letnih 450.000.000 dolarjev za sama obuvala.

Za kratek čas.

+ Pri zajutreku. Žena: „Možiček, ali si že slišal; našemu sosedu je včeraj žena ušla.“

Mož (jezno): „Le škoda, da se meni ne dogodi kaj jednacega!“

+ V soli vojaških novincev. „Zakaj so stabni častniki pešcev navadno na konjih?“ — „Jaz že vem, pa si ne upam.“ — „No, le korajžno, kar povej!“ — „Ker so za pešhojo navadno predebeli.“

+ Surovost na trgu. Mlada gospa zbira goske na trgu; nobena jej ni všeč, vse je že imela v rokah in jih premečkala. Nazadnje jej jezno potegne prodajalka gosko iz roke rekoč: „Oprostite, milostna gospa, pri Vas se Vasš prog gotovo ni toliko časa pomišljati!“

+ V „ceni gostilni“. — Gost: „Gostilničar, prosim prešičeve pečenke.“ Drugi gost: „Prosim koštranove pečenke.“ Tretji: „Prosim telečje pečenke.“ — Gostilničar (v kuhinji svoje ženi): „Pripravi tri pečenke — konjsko, žrebetovo in pasjo!“

“German Syrup”

Za otroke naj bo zdravilo po vsem zanesljivo. Mati mora trdno verovati na to, kakor na sv. pismo. V njem ne sme biti nič škodljivega, negotovega ali nevarnega. — Mora biti pravec v snovi in izdelku. Mora se dati pri-prosto in jednostavno pripravljati, in lahko in brez težave jemati. Delovati mora hitro in olajšati neposredno, ker otroče boleznim nadno hitro rastejo in se končajo po naključju ali drugače v prav kratkem času. Ni pa dosti, da hitro olajša; ampak mora hitro ozdraviti, ker si sicer otroci vsled dolgega priprtja pokvarijo in obrabijo svoje telo. Učinek mora biti gotov, če ga tudi malo zavijemo. Velika količina zdravila otroku škoduje. Ne sme biti zoprno otrokovim počutkom, teku ali splošnemu zdravju. Te lastnosti priznajo stari in mladi „Boschee-jevemu German Syrupu“ in ga blagovolijo rabiti kot domače zdravilo.

Zdravilo proti kašlju in hripavosti.

III-1

Nasvet poletnim izletnikom.

Ako hočeš napraviti izlet, od katerega bi imel korist za celo življenje, kupi si vožnje listke za znižano ceno, ki so napredaj pri vseh glavnih železničnih postajah Združenih držav in Kanade via Northern Pacific železnica proti Yellowstone National Parku. Počističnem obrežju in Alaski.

Izletniki imajo na Northern Pacific železnici ugodnost prve vrste v krasno opravljenih vozovih, jedilnicah in razkošnih Pullmanovih spalnicah iz Chicago, St. Paula in Minneapolisa proti Montani in Pacificnem obrežju brez menjave med potjo, in to zlasti v Pullmanovih spalnicah iz St. Paula in Minneapolisa v Yellowstone Parku.

Prizori med potjo so najdivnejši, ki se sploh nahajajo v sedmerih državah, skozi katere teče železnica. Krasna gorovja, potoki, doline, jezera in planjave se vrste prav hitro jeden za drugim; da razvedrujejo turist, ki se hoče zanimati za poljedelstvo, rudarstvo, obrtnost in druge zanimivosti, ki se nahajajo v obširnem Severozatonu.

Slavnosten venec izleta v Severozaton je vsekako obisk Yellowstone Parka, dežele gorkih vrelcev, naravnih (geysers) in krasnih sotesk, in Alaske z njenimi brezkončnimi morskimi, sneženimi vrhunci, indijanskimi vasmi in velikanskimi ledniki.

Ako se želi kdo natančneje poučiti o tem nasvetu, mla lahko postreže Charles S. FEE, glavni agent za potovalce; N. P. R. R. St. Paul, Minn. z lično knjižico s podobami „Woonderland“ in brošuricami o Yellowstone Parku in Alaski.

Hlače

vsakdanje noše po 65 ct. se dobijo samo pri

THE BOSTON.

Ure popravila in zaznamuje v kratkem času in zagotavlja dobro delo: Rohrer, urar na Main Street.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisčalke ali orgelje nasproti „National-Bank.“

THE BOSTON

je pripravljen bojevati se! To pomenja, da le on znižá cene in tako pomaga ljudem.

Velika kupčija z žepnimi urami z 11-erimi biseri in okrovi, iz pristnega srebra, je pri A. Rohrerju, juvelirju na Main Street.

TOWER — MINN.

Overalls!

Povrline hlače po najrazličnejših cenah in kakovosti blaga je dobiti pri

THE BOSTON.

Pridi in pazi v čem ti zamoremo postreči: Mi imamo največjo zalogo v mestu in prodajamo po najnižji ceni.

Anderson & Korb, Ely.

Opomba.

Številke, rodoljubom na ogled poslane, ni treba vračati, marveč razdeliti naj jih med prijatelje in znance. Ako kateri naročnik kake številke ni prejel, blagovoli naj se obreniti do upravnistva, ki mu jo takoj brezplačno pošlje.

Mnogo je vprašanih, kako naj bi naročniki poslali denar, ki ne znaša okrogle svote. Naznanjamo jim tem potom, da lahko 1/2 in tudi 1/4 dolarja v markah (stamps) pošljejo.

Ob enem pa prosimo č. naročnike, kateri svoje stanovanje spreminjajo, da nam vselej po dopisnici naznanijo natančno novo stanovanje, in tudi prejšnje blagovolijo nam naznačiti.

Naročnike iz Evrope, ki pošiljajo denar po poštni nakaznici, prosimo, naj nam še posebej napišejo svoj naslov, da ne bo pri razpošiljanju pomot, kajti Amerikanski poštarji ne znajo pravilno pisati slovenskih imen.

Uredništvo in upravnistvo „Amerik. Slovenca.“

Cerkveni zapisnik.

Meseca junija krščenih:

Joseph E. Bisler MESABA
Albina Jolicourt
Ana Helena Pajž TOWER
Eduard Tancig
Anna Maria O'Neil

Umrlili:

Vido Grabeč, 35 let TOWER
Maria Gornik

Poročenih:

Ant. Indihar: Marija Erčar TOWER
Mar. Novak: Nežika Golobčič

VREME.

Lunini spremeni imajo vpliv na vremenske spremene po slavnem, zvezdo slovečem T. W. Herselju, na pr:

Mesec Julija ali Mal. Brpana spada

1. Prvi krajec 2. dne ob treh 18 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
2. Ščip ali polna luna 10. dne ob dveh 40 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
3. Zadnji krajec 16. dne ob dveh 53 min. zjutraj, pomeni mrzlo z dežjem.
4. Mlaj 24. dne ob dvanajstih 36 min. o polnoči, pomeni lepo.

20 UR v orehovi ali hrastovih okrovi, ki bijejo vsake pol ure in vsako uro, prodaja po \$ 3.80 Rohrer's Jewelry Store, Main St.

Predno se kam napoté

Ljudje navadno želé poizvedeti, po kateri železnici bi se najbolje vozili, potem si pa kupijo vožnje listke za ono, ki jim nudi najboljše postrežbo in je najhitrejša. Kadar se toraj potlaš v Chicago, ali kamo koli na Vstok, preskrbi se z zemljevidom in vožnjim redom „Wisconsin Central“ železnice. Vlaki na tej progi so vsi preskrbljeni z mehkiimi sedeži, njihova oprema je spopolnjena s Pullmanovimi spalnicami, z elegantnimi saloni in jedilnicami po najnovšem načrtu in narejene samo za našo progo: v svoji opremi so izbrane, v vravnovi priročne in pripravne in na vse strani tako popolne, da jih nič ne nadkriljuje v komoditeti in elegantnosti. Splošna sodba je, da so naši jedilni vozovi najizvrstnejši, kar jih je bilo do sedaj sploh vpeljanih, zaslužé nikoli te železnice imajo nanje obrnjeno vso pozornost.

Brzovlaki po progi „Wisconsin Central“ odhajajo iz Minneapolisa vsakdan ob 12:43 popoldne in 6:25 zvečer, iz St. Paula pa ob 1:30 popoldne in 7:15 zvečer in imajo priročno zvezo z vsemi vlakmi iz juga in jugozahoda.

Zaradi vožnjih listkov in voznega reda, ali če si hočes zagotoviti boljše prostore, obrni se na G. F. McNEILL, C. T. & T. A., Minneapolis, Minn., ali na JAS. C. POND, običnega agenta za potovalce in vožnje listke, Chicago, Ill.

Naznanilo.

Podpisani priporočajo svojo, slovenskemu občinstvu dobro znano gostilno vsem v Ameriko prišlim, kakor tudi v Evropo se vračajočim Kranjem, koje zmiraj izvrstno in po najnižjih cenah postreže.

Razn. tega prodaja tudi slovensko-angleško slovnico za samopouk v angleščini po 40 centov komad in tudi več družih slovenskih poučnih in zabavnih knjig.

Da vsakteremu dobro postrežem, dokazuje okolnost, da stojim z v obče znanim gospodom Pavlinom v Ljubljani v zvezi

Tudi denar pošiljam v Evropo po najnižjih cenah in najhitreje.

D. BLOETE

116 Greenwich Str. New-York.

Duluth and Iron Range ŽELEZNICA.

op.	čas	por.
Postaje 'Stations'		
12:00 prih.	Duluth odh.	3:45
10:34 ..	Two Harbors ..	4:25
9:10 ..	Mesaba ..	6:04
8:22 ..	Tower ..	6:52
7:10 odh.	Ely prih.	8:05

ELY - - - MINN.

FENSKE & LAWRENZ

prodaja

vse vrste železnino, peči, cinkove posode, barve, olje, steklenino, kit, vrata in raznovrstno oklepje.

ŽIVI SAM IN PUSTI DRUGIM ŽIVETI!

ZALOGA

raznovrstnih zelenjav, kakor tudi sadja in sladčic, pomešanec, ovočja, najboljših smodk, tobaka, lepih pip, pijske treznosti, mošta (pop), in vseh kuhinjskih potrebščin.

Slavnemu občinstvu se kar najuljudneje priporoča

Ignac Tancig

TOWER - - - MINN.

J. B. NOBLE, M. D., ZDRAVNIK.

Office nad Benson-ovo
lekarno.

TOWER, - - - MINN.

CHAS. McNAMARA,

prodaja po najnižji ceni:

živo apno, premog, seno in raznoterno krmo (futer) za domače živali.

CHAS. LANG.

Photograph, Tower, Minn.

izdeluje:

fotografije vsake verste in velikosti, vsak čas po nizki ceni in delo dobro dovrši.

JAKOB SKALA,

Tower, - Minn.

Velika trgovina

z mešanim blagom in kuhinjsko posodo.

NIZKE CENE!
HITRA POSTREŽBA!

Uljudno vabimo meščane, rudarje in gostilničarje.

M. Yail

ELY, MINN.

VELIKA ZALOGA

železnine, lesenega in hišnega orodja.

Tu se dobé po najnižji ceni: peči; kuhinjska posoda, barve, okna, vrata, mize, stoli, postelje, omare in sploh vse rudarjem in gojzdarjem potrebno orodje.

Oskrbkuje tudi rakve in pogrebe.

Mnogo mišnega branja in krasnih igrač po najnižji ceni pri J. D. Murphy.

FIRST NATIONAL BANK.

Tower, Minn.

Glavnica, - - - - \$50,000.

H. A. WARE, predsednik. D. H. BACON, podpredsednik.
G. A. WHITMAN, blagajnik.

Ravnatelj: D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.

Obresti se plačujejo od dneva vložitve

Menjice se splačujejo in vplačujejo.

Največjo zalogo v mestu ima

Anderson & Korb

BRICK BLOCK, ELY - - - MINN.

Suho robo in obleke, obuvala, klobuke, čepice (kape);

Goceries ali jedilna prodajalnica i. dr.

Rešil je strojevodja.

Harry Millerja, strojevodja, bivajočera v stanišcu Norris v Duluthu, je nadlegovala štiri ali pet let obupnost, nervoznost, brezspalnost, glavobol, lrbtobol, mišična slabost in mrzel, lepljiv pot. Štiri mesece prej, ko ga je začel zdraviti dr. Speer, je bil prava reva, uničeno mu je bilo mišičje in živčevje. Sedaj pa je popolno zdrav in je pripravljen iti vsak trenutek pred sodnika in prisesti, da je vse zgoraj povedano res. Dr. Speerova pisarna je v New York block v West Superior.

Beri sledeča spričevala izmed mnogih, ki so naka-pličeni v naši pisarni od dobroznanih ljudj.

„Zelo me veseli, da dodam še svoje spričevalo k drugim o sposobnosti dr. Speerja. Storitno rdovalno, ker sem uverjen, da je moja kršćanska dolžnost, kot uda Mladeniske kršćanske družbe in Epworthove zveze, dati svojo zaupnico zdravniku tolike sposobnosti, kakor je dr. Speer, da se tudi drugi okoristijo ž njegovo spretnostjo. Dve leti so me mučile hujše bolečine: nisem mogel niti delati niti spati; tako sem bil oginjan, da sem se bal blaznosti življenje samo se mi je zdelo breme. Več zdravnikov, katere sem pršal za svet, ni ni moglo nič pomagati: mislil sem, da na zemlji ni več zdravlja zame.“

V svoji obupnosti sem pršal za svet dra Speerja, o katerem mi je pravil moj prijatelj, da je jako spreten, bistroumen, in da ima čudovit uspeh pri zdravljenju. Kakor se utapljajoči prijemajo za slamico, ravno tako sem se jaz oklenil prijateljevega nasveta. Ko me je zdravil nekaj tednov, SEM OZDRAVEL POPOLNO in se veselim svoje naravne moči. Zdi se mi, da bi zlahka delal neprenehoma; jed mi diši, spim tako mirno, kakor otrok. Navdaje me hvaležen čut, kakorčnega zamore imeti samo človek, ki si je v sveti, da je bil ravno tist iz smrtnega žrela.

Spretnost, ki jo je pokazal dr. Speer v raziskavanju mojega slučaja, je bila čudovito jednostavna; zdi se mi, da mu je bila bolezen jasna, kakor dan. Pripravljen sem to spričevalo potrditi s prisego vsak trenutek. Iz srca sem hvaležen, da me je roka Previdnosti dovela do takega zdravnika.

FRED J. HAYEN

315 Bluff Street, Marquette.

Marquette, v dan 25. februarja 1892.

Na kogar bi merilo. — Pred kakimi osemnajstim meseci sem imel prav veliko hudih turov po nogah in se nisem mogel sprehajati. Pršal sem za svet najbolje zdravnike v Chicagi in drugod, ki mi pa niso odpomogli. Obupal sem skoro popolnoma da bi kedaj ozdravel. Zapazil sem slučajno naznanilo v časniku o dr. Speeru & Co. in čital spričevala od dobro znanih ljudj. Sled-njič sem se odločil, da se mu dam v zdravljenje, in glej, komaj me zdravi kaka dva meseca, že lahko z gotovostjo trdim, da sem skoraj popolnoma zdrav. Svetoval bi vsakej osebi, ki boleha na kakej bolezni, da se zateče k temu zdravniku.

GEORGE CRAIG, sr.

216 Jackson Street, South Marquette.

FILIJALE — 517 Genesee Avenue, Saginaw;
146 Washington Street, Marquette, Mich.; 415 Second Street, Ashland, Wis.

Okusnega sadja in raznih sladčic (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

Brownell & Co.,

prodaja

sveže, soljeno in suho meso, mast, perotnino itd.

Ostrige in divjačina ugodna.

ELY - - - MINN.

HOTEL SHERIDAN,

Tower, Minn.

Dobra postrežba. Izvrstna jedila.

Nizke cene. Uljudno se gostom priporoča

E. E. BARNIDGE.

BENSON & HAWKINSON.

Zaloga

peči, mnogotere železnine, kositarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.

Vsako vrstno sobno opravo

Vam uljudno priporočamo.

GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.

MAX SHAPIRO, - - - mesar,

prodaja

vsake vrste frišno in soljeno meso,

kakor tudi ribe, perutnino

in frišne klobase

po tako nizki ceni, kakor drugod.

Tam se občeje nemško.

The Boston Clothing House.

Največja in najboljša zaloga obleke, obuval, kovčeg in torb se dobi pri:

The Boston Clothing House.

M. WEINZIERL & CO.,

Urar in trgovec z veliko zalogo zlatnine in srebrnine. Prodaja in popravlja ure zanesljivo in po nizki ceni.

ELY, MINN.

POZOR!

na

našo izvrstno zalogo in največjo izbirko mešanega blaga.

Mnogo narejenih prazničnih in delavnih oblek, klobukov, čepic (kap) in vsakovrstnih obuval.

Vse vrste srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodajajo po najnižji ceni.

Pridite in pogledjte! Vse uljudno povabljinjemo.

J. J. MURNIK & CO., Tower, Minn.

CITY MEAT MARKET, TOWER, MINN.

NAJVEČJA ZALOGA MESA.

Vsak dan frišno goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporoča uljudno

W. H. McQuade.

C. H. OPPEL & SONS.

prodaja

na debelo in drobno manufakturno blago, obleko, pokrivala kakor tudi obuvala.

Obilna zaloga za rudarje in drvarje.

Čolni in indijanski izdelki.

W. N. SHEPARD & CO.,

PRODAJA

železnino, n. pr. peči, kuhinjsko posodo, in raznovrstno orodje; kakor tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravo.

OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.

Izvrstna zaloga raznovrstnih rudarskih in tudi gojzgarskih naprav.

Oskrbkuje rakve in vse k pogrebu potrebne reči.

Tower, Minn.

Tower Meat Market.

Tu prodajamo:

frišno in soljeno meso, okusne klobase in čisto mast i. t. d.

Pridite in poskusite!

L. M. CHRISTIAN.

McINNIS & KITTO.

ZALOGA

VSAKOVRSSTNEGA BLAGA

posebno

RUDARSKE OPRAVE.

Znate li?

da Vaš dolar pri IRON RANGE CASH STORE bo več izdal ko drugod.

\$1.00 ukupi 30 vatl. najboljšje kotenine.

\$1.00 ukupi 15 vatl. kambrika.

\$1.00 ukupi 10 lb. dobrih breskev.

\$1.00 ukupi 30 lb. obdelanega ovsa

Gotovo ako potrebujete obleke ali obuvala manufakturnega blaga ali groserije sena ali (futra), ali karkoli drugega, vse po ugodni ceni

dobiš pri

IRON RANGE CASH STORE.